

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์ของพระพุทธศาสนา ได้แก่ พระไตรปิฎก-อรรถกถา-ฎีกา และสหททาวิเสส ทั้งภาษาบาลีและภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัย และไวยากรณ์ เรียงตามคัมภีร์ เรียงตามคัมภีร์ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.ม. (ไทย) = วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ส. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มฺ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก์	(ภาษาไทย)
ม.อุ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุปริปณณาสก์	(ภาษาไทย)
ส.ส. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ข. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย ขันธวารวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทิณปิชาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ฉกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตุกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท	(ภาษาไทย)

ช.สุ. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตันตปิฎก	(ภาษาไทย)
ช.เถร. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรคาถา	(ภาษาไทย)
ช.ชา.ติก (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย ติกนินบาต	(ภาษาไทย)
ช.ม. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิเทศ	(ภาษาไทย)
ช.จู. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย จูฬนิเทศ	(ภาษาไทย)
ช.ป. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.วิ. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก วิภังค์	(ภาษาไทย)
อภิ.ป. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก ปุคคลบัญญัติ	(ภาษาไทย)

ปกรณ์วิเสส

เนตติ (ไทย)	=	เนตติปกรณ์	(ภาษาไทย)
วิสุทฺธิ. (ไทย)	=	วิสุทฺธิมรรคปกรณ์	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

อ.เอกก.อ. (ไทย)	=	อังกุตรนิกาย มโนรณปุรณี เอกกนินบาตอรรถกถา	(ภาษาไทย)
อ.ติก.อ. (ไทย)	=	อังกุตรนิกาย มโนรณปุรณี ติกนินบาตอรรถ	(ภาษาไทย)

กัมภีร์ลัทธิวิเสส

อภิธาน. (บาลี)	=	อภิธานปทีปิกา	(ภาษาบาลี)
----------------	---	---------------	------------

การใช้หมายเลขย่อ

๑. คัมภีร์ของพระพุทธศาสนา

พระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า เช่น อญ.นกก. (ไทย) ๒๒/๔๐/๓๒๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉักกนิบาต เล่ม ๒๒ ข้อ ๔๐ หน้า ๓๒๖ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อรรถกถาภาษาไทย ในกรณีเลข ๓ ตอน หมายถึง การแจ้งเล่ม ภาค หน้า เช่น อญ.เอกก.อ. (ไทย) ๑/๒/๕๙-๘๑ หมายถึง มโนรปุรณิ อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต อรรถกถาแปล เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๒ หน้า ๕๙-๘๑ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในกรณีเลข ๔ ตอน หมายถึง การแจ้งเล่ม ภาค ตอน หน้า เช่น ขุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑/๑๐ หมายถึง ขุททกนิกาย รัมมบทอรรถกถา เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๒ ตอนที่ ๑ หน้า ๑๐ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ปกรณ์วิเสส ภาษาบาลี ยกเว้นวิสุทธิมรรคปกรณ์ จะแจ้งเล่ม หน้า ที่ไม่จัดเป็นลำดับเล่ม จะแจ้งหน้า เช่น มลิตนท. (บาลี) ๖๖ หมายถึง มลิตนทปญฺหปกรณ์ หน้า ๖๖ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิสุทธิมรรคปกรณ์ จะแจ้งข้อ หน้า เช่น วิสุทธิ. (ไทย) ๔๕๕/๓๔๔ หมายถึง วิสุทธิมรรคปกรณ์ ข้อ ๔๕๕ หน้า ๓๔๔ ฉบับ ๑๐๐ ปี สมเด็จพระพุทธาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร)

อภิธานปฐพีปิกา จะแจ้งข้อ เช่น อภิธาน. (บาลี) ๒๖๔ หมายถึง อภิธานปฐพีปิกา ข้อ ๒๖๔ ฉบับพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหลวงชินวราลงกรณวิวัฒน์ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า วัดราชบพิธ